

— Ваше благородие, Турцитѣ се нарѣдиха вече по камѣнацитѣ, не е ли врѣме вече да стрѣляме, се обади опѣлченеца Ивановѣ шепнишката.

Нашитѣ вистрѣли отѣ ложементитѣ, които, впрочемѣ, почти никаква врѣда не причиняваха на противника, раздразняваха Арапина и другаритѣ му. Тѣ се раположиха на едно мѣсто около 30 человекѣ. Въ това врѣме и желѣзнитѣ гърла на неприятелскитѣ орждия сжщо вече изригаха цѣлъ потокѣ гранати, които покосяваха най добритѣ, здрави и пѣлни съ животѣ младежи.

Слѣдѣ нѣколко врѣме пушечния огнь и отѣ двѣтѣ страни се учести.

— Внимание! скомандувахѣ азѣ шепнишката. Ще стрѣляте: първата половина т. е. 9 человекѣ на 250 крачки, втората на 300 крачки.

Опѣлченцитѣ тихо и безѣ шумѣ насочиха пушкитѣ си къмѣ противника.

— Ширенга! пли! скомандувахѣ азѣ сжщо полегка и, слѣдѣ това, се раздаде друженѣ, като отѣ една пушка, залпѣ, подирѣ първия залпѣ послѣдва втори и трети, а слѣдѣ залповетѣ се започна, както казватѣ Русситѣ: „рѣдка, да мѣтка“ стрѣлба,

Тѣзи наши залпове бѣха до толкова не очаквани на позицията у противника, щото тѣ го смаяха и го приведоха въ ужасѣ — още повече, като се повалиха, слѣдѣ първия залпѣ, на земята нѣколко человекѣ ранени и убити. Даже онѣзи, които бѣха залѣгнали задѣ камѣнацитѣ, станаха и не се мърдаха отѣ мѣстото си. Но втория и третия наши мѣтки и дружни залпове, най сетнѣ, отрезвиха Турцитѣ и тѣ се пуснаха да бѣгатѣ. Само нѣкои отѣ тѣхѣ залѣгнаха задѣ камѣнацитѣ и започнаха да стрѣлятѣ, но и то безѣ да се цѣлятѣ. Скоро, обаче, турскитѣ стрѣлци получиха подкрѣпление и онѣзи, които избѣгаха, се завърнаха назадѣ и заеха мѣстата си. Откри се честа стрѣлба и отѣ двѣтѣ страни. Въ това врѣме по цѣлата линия топовнитѣ и пушечни гърмежи още повече се учестиха. Това означаваше, че Турцитѣ скоро ще ни атакуватѣ.